

Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Stretnutie v Hermanovciach
Ostáva už len rezignácia?
Poézia
Pontský Pilát

Slovo na tento mesiac

A nezarmucujte Svätého Ducha Božieho, ktorým ste zapečatení ku dňu vykúpenia.

Ef 4,30

V tomto mesiaci si budeme pripomínať vyvýšenie Pána Ježiša Krista na trón po pravici Božej a následné zoslanie Ducha Svätého na Zem. Mocou Ducha Svätého sa začalo realizovať dokonalé dielo Kristovo pri človeku, aby sa stal novým stvorením zapojeným do tela Cirkvi, novej duchovnej entity na tejto zemi.

Uvedený text Písma nám potvrdzuje skutočnosť existencie zástupu ľudí, ktorí nesú na sebe pečať tejto reality, lebo počuli pravdu evanjelia a uverili Ježišovi Kristovi. K tomuto sa pokorne hlásime a vyznávame s nádejou, že raz bude dokonané toto dielo vykúpenia príchodom Krista, keď sa naplní skutočnosť slávnej a bezúhonnej Cirkvi (Ef 5,27). Toto dielo Ducha pri nás sa môže realizovať len tak, že prijímame výzvu, ako ju vyjadruje náš text o nezarmucovaní Ducha Božieho. Tu sa musíme zastaviť a skúmať naše srdcia, bratia a sestry, či to nie je len v deklaratívnej podobe, lebo realita hovorí o skutočnosti, že sme riadení či ovládaní našou padlou povahou viac ako mocou Ducha pravdy a lásky. Viem, že je to zápas, o ktorom nám Božie slovo jasne hovorí (G 5,17). Pre bližšiu identifikáciu toho, kde sa nachádzame, nám pomôže kontext hore uvedeného citátu. Tu dostávame odpoveď na otázku, čo zarmucuje Ducha Božieho. Pokrytectvo a pretváрка (v.25), hriešny hnev (v.26), príživníctvo a lenivosť (v.28), zlé reči (v.29), zatrpknutosť, nešľachetnosť a zloba (v.31). Sme v pokušení nechať sa pre mnohé udalosti nášho života v osobnom, ale aj zborovom a cirkevnom živote uniesť našou starou povahou, a tak vytláčať pôsobenie Ducha Kristovho z nášho života a vzťahov. Vďaka Božej milosti sme cez vykúpenie v Kristovi dostali Ducha Svätého, aby sme Jeho mocou mŕtvili všetko hriešne, aby sme sa dali oslobodiť z citlivosti na seba a boli citliví v svedomí na to, čo chce a žiada Duch. To ja tá nová realita, v ktorej svoj život viery žijeme, a preto sa pýtajme nielen čo je správne a nesprávne, ale aj a predovšetkým - akým duchom som riadený či ovládaný. Tak si na tomto mieste pripomeňme, k čomu vedie Kristus skrze Ducha svoj vykúpený ľud. „Ale si budte navzájom naproti sebe dobrotiví, ľútostiví, odpúšťajúci si, ako aj Boh v Kristu odpustil vám“(v.32). Na túto cestu nás volá a povzbudzuje Božie slovo, aby sme niesli ovocie na Božiu slávu.

Váš brat kazateľ

Stretnutie východoslovenských mládeží 2010

Posledný víkend v apríli sa naša mládež zúčastnila stretnutia mládeží z východnej časti Slovenska. Stretávanie mládeží, seniorov a staršovstiev bývalého prešovského zboru - teraz východoslovenského seniorátu - je už naozaj peknou tradíciou.

Po malej prestávke sa zbor v Hermanovciach pokúsil vrátiť ku krátkodobo prerušenej tradícii. Hermanovčania pripravili peknú konferenciu, vybrali veľmi aktuálnu tému, zapálených rečníkov a vôbec pekne zjednotili celý program.

Téma stretnutia bola: **Na ovocí záleží.** Každý z nás má rád iný druh ovocia. Každé ovocie nejako vonia, niekde rastie, je rôzne veľké. Zo slov Martina Uhriňáka a Števa Beňu sme pochopili, že je treba žiť a rásť v kmeni, ináč neponesieme dobré ovocie, vlastne žiadne chutné ovocie. Nedočkáme chuť a voňať ľuďom okolo nás. Keď ratolesti ostanú bez kmeňa, uschnú a z kvetov nebude nijaké ovocie. Preto tak veľmi potrebujeme Pána Ježiša, ktorý je naším stromom a doňho sme Pánom Bohom zaštepení. Nič nemôžeme sami od seba, naše ovocie nevyrastie bez pôsobenia Ducha Svätého (Gal 5,22 -23). Konečným ovocím pôsobenia Ducha v našich životoch sú premenené charaktery. A každodenným ovocím sú dobré skutky. Kresťan bez dobrých skutkov je ako hus bez peria. Pochopili sme tiež, že veľmi dobrým prostriedkom na kazenie ovocia sú charakterové chyby. Ide teda o to, dať sa Pánu Bohu premieňať.

Čo sa Ti páčilo a čo nepáčilo na stretnutí?

Kubo: „Nepáčila sa mi zima v chatke a skoré vstávanie niektorých chalanov. Páčila sa mi príroda okolo, výborné miesto pre modlitebňu, ach, také keby sme mali pre našu modlitebňu na Bardejovskej ulici s ubytovňou pre tých, čo to potrebujú. A samozrejme sa mi páčil program.“

Tomí: „Páčilo sa mi všetko - ľudia, modlitebňa (na Bardejovskej by som odporúčal modlitebňu s balkónikom), program a M. Uhriňák bol výborný, tiež dobré pesničky.“

Janka: „Páčilo sa mi, že sa to nieslo v pokojnom duchu, výborná a hlavne aktuálna téma vyzývajúca k sebareflexii a zamysleniu sa nad vlastným charakterom“.

H. Žežulová

Ostáva už len rezignácia?

S výchovou našich detí v rodinách ako aj žiakov v našich školách to ide riadne „dolu vodou“. Namiesto požadovanej autority úplná voľnosť. Namiesto vzorov pevných osobností všadeprítomný egoizmus nášho dieťaťa. Namiesto hraníc bezbrehá „sloboda“ - môcť si robiť, čo sa mi zachce.

Nielen rodičia a učitelia bez viery, ale aj my kresťanskí rodičia a učitelia prežívame veľké rozpaky ako vychovávať naše deti. Ako reagovať na ich potreby, ako zakročiť, keď aj sami vidíme, že ich požadovaný svet sa nezhoduje so svetom našich hodnôt a že pomaly a isto ustupujeme ich „zlým žiadostiam“. Trestať či netrestať? A ak trestať – potom ako?

Spomínam si, keď bol náš syn malý a neposlúchol ma na slovo, dostal jednu na zadok. S kŕčovitým plačom mi vmietol do tváre: Nemám ťa rád! S pokojom v srdci i na tvári som mu povedal: Ale ja ťa mám veľmi rád. Možno sa ešte chvíľu zmietal vo svojom hneve, ale určite neskôr pochopil, o čom je moja a naša rodičovská výchova aj s takýmto nepríjemným prejavom.

Týmto nechcem povedať, že som bol ten správny rodič a vždy som vedel múdro a účinne zareagovať. Chcem poukázať na niečo iné.

Nám – na prvom mieste rodičom a rovnako tak pedagógom – musí byť jasné, aký je človek, ktorý vyšiel z Božej ruky. Je vo svojej prirodzenosti dobrý a kazí ho len zlá spoločnosť, ako tvrdí francúzsky osvietenec J. J. Rousseau? Boh odkazuje človeku inú vyslobodzujúcu pravdu: Bol si stvorený na môj obraz. Ako niekto, kto sa mi nielen podobá, ale kto ma bude uznávať ako jedinečnú autoritu nad sebou vo všetkých oblastiach života. Na druhej strane vieme, že sme „všetci zhrešili a nemáme Božiu slávu“. Tým sme stratili uistenie o svojom počiatku, ale rovnako tak aj uistenie o svojom určení. Hoci sa rodíme ako duchovne mŕtve Adamove deti so silným egocentrizmom, nosíme v sebe neprekonateľnú túžbu po uzdravení, oslobodení sa zo zovretia hriechu. Ak sme sa už prebudili do vedomého prežívania tejto skutočnosti, ako rodičia alebo učitelia, máme povinnosť pomôcť našim deťom. Objaviť spolu s nimi cestu obnovy, nové stvorenie v Kristovi Ježišovi, ktoré miluje tak svojho Stvoriteľa ako aj svojho blížneho. Ved' sa v tejto láske nenachádzame ako slabí a bezmocní: „Láska Božia je nám rozliata v srdciach skrze Ducha Svätého, ktorý je nám daný“. (R 5,5) Ide o lásku, ktorá dokáže vymedziť hranice a aj zraniť. S úžasom čítame o našom Pánovi: „Hoci bol Synom, tým, že trpel, naučil sa poslušnosti!“ (Žd 5,8)

Ježiš Kristus – dokonale poslušný Boží Syn! Hľadáme Naňho a iste sa aj vy ako ja pýtame: Sme na prvom mieste my rodičia poslušní Božiemu zákonu? Ak však sami nemáme vzor života v Pánu Ježišovi, ak si sami nenecháme Jeho zákonom lásky a zdravého rozumu vo viere určiť hranice života, čo chceme ukázať a zároveň odkázať - zanechať našim

deťom? Spolu s vami v pokore a v pravde vyznávam: nedali sme našim deťom to, čo sme im pred Božou tvárou boli povinní dať. Ak to ale začneme už dnes robiť, urobíme krok za krokom, zrazu zistíme, ako sa mení atmosféra našej rodiny a verím, že následne aj atmosféra našich – na prvom mieste kresťanských – rodín a škôl.

Miroslav Bielik

Milan Rúfus:

Čo s tým...

Rovnako blízke peklu ako raju
je to, čo z bytia čas nám dovanie.
Čo s tým,
ak múdri dary nevracajú,
poďakujú sa, prijmú pozvanie...

A byť je dar.
Veď akokoľvek ťažká
by bola chvíľa,
prosiš: ešte príd!

Nič nebudeme vracat', moja láska.
Nič moja milá.
Budeme to žiť.

Vybrané zo zbierky básní Milana Rúfusa „Žalmy o nevinnej“

Annáš, Kaifáš, Pilát Pontský a Judáš

(2 pokračovanie)

Pontský Pilát

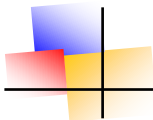
Historici (hlavne Flavius Josephus a Filón) tvrdia, že rodom Pontius Pilatus patrila k šľachte pochádzajúcej z juhu Talianska a jeho meno, odvodené od latinského pileus-čiapka, ktoré nosili oslobodení otroci a ich potomci, vedie k tejto stopke. Svoju kariéru začal ako vojenský tribún a rýchlo stúpala po priečkach vojenskej hierarchie. Ako vojak nosil koženú tuniku a drahý kovový pancier, na verejnosti sa honosil bielou tunikou s purpurovým pruhom a hladko si holil tvár. Znaky to významného muža. Ako tridsaťročný bol menovaný za miestodržiteľa - prefekta Judei.

Prefekti jazdeckého stavu boli posielaní do barbarských zemí. Za takú Rímania pokladali aj Judeu. K prefektovým povinnostiam patrilo udržiavanie poriadku, ale hlavne vyberanie daní. Ako najvyšší sudca provincie sa nemusel zapodievať bežnými previneniami, ale prípady trestov smrti mu museli byť predkladané. Je dobré si uvedomiť, že tresty proti mravnosti, krádeže a poburovanie sa trestali veľmi prísne a že prísne vyšetrovanie, dokazovanie a vykonávanie trestov sa dialo v priebehu niekoľkých hodín.

Pilát žil so svojou manželkou Prokulou v Cezarei v krásnom paláci uprostred záhrad a mramorových bazénov, obklopený prepychom vymožeností tej doby, s obsluhou otrokov, pisárov, kuriérov, kúpeľníkov, lekárov, umelcov a trénerov bojového umenia. Mal k dispozícii deň a noc niekoľko lodí, stovky výborných koní a na svoju ostrahu a potrebu aspoň 1500 mužov v plnej zbroji. V jeho paláci sa denne pripravovalo jedlo pre viac ako 300 ľudí. Ako miestodržiteľ bol v pravidelnom styku s cisárom v Ríme, ktorému podával správy o provincii. Medzi miestodržiteľmi panovala súťaživosť a prefektom veľmi záležalo, aby do Ríma nechodili ponosy.

Pilát Pontský bol na stolci prefekta Judei celých desať rokov a predchádzala ho povest' krutého muža. Veľkňazskú radu Židov pobúrila už svojím nástupom, keď do Jeruzalema vtiahol s vojskom so symbolmi - zástavami pomalovanými

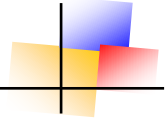

zvieratami. To bolo pre Židov veľmi urážlivé, lebo mali zakázané zobrazovať živé tvory. Pri stavbe akvaduktu do Jeruzalema použil chrámové peniaze, čo vyvolalo ľudový odpor v uliciach mesta. Pilát neváhal použiť násilie, tiekla krv, ale udržal v strachu tlejúci skrytý odpor obyvateľov.

Pilát bol vychovaný tradične k vojenskej disciplíne a ak veril, jeho bohmi bol Rímsky panteón mnohobožstiev. Židov považoval za barbarov a viera v jediného Boha mu bola na smiech. Ich náboženským sporom nerozumel a zaujímali ho len do tej miery, keď znamenali ohrozenie pokoja a pravidelný odvod daní zo zverenej provincie. Keď mu najvyšší kňaz Kaifáš predviedol „ buriča „ Ježiša Krista, skúmal jeho obvinenie zo svojej pozície. Bol reprezentantom rímskeho práva, ale tak spoločensky nízko postavený obvinený, ako bol Pán Ježiš Kristus, človek z ľudu, nemohol počítať s obhajobou bohatého občana. Keď Pilát zistil, že obžalovaného poslaním a konaním je vydávať svedectvo o pravde pochopil, že väzeň nepredstavuje pre Rím žiadnu hrozbu. Opýtal sa: „Čo je pravda“ (Ján 18,38), mieniac zjavne pohrdanie, lebo je to veličina, ktorá je ťažko postihnuteľná a preto sa ňou nehodno ani zaoberať. Tým vlastne mal proces ukončiť. Židovská rada však nájstojčivo trvala na obvineniach, že Ježiš Kristus poburuje ľud. Pilát sa ocitol v dileme. Ak neustúpi kňazom a Ježiša, na ktorom našiel viny prepustí, hrozia nepokoje a nepotreboval si zhoršovať povest pred cisárom Tibierom v Ríme. Ak ustúpi a vydá Ježiša na smrť, preukáže pred Židmi slabosť a utrpí jeho prestíž. Skúsil uhýbací manéver a keď zistil odkiaľ Ježiš pochádza, pokúsil sa zodpovednosť preniesť na jeho zemepána Herodesa Antipu. Ale tento zámer stroskotal a kňazi stále tvrdošijne žiadali pred davom jeho odsúdenie na smrť za poburovanie národa. Vo väzení čakal na smrť už Barabáš (povstalec), vrah a tak ho predhodil davu na licitáciu spolu s Ježišom. Nechal si priniesť nádobu s vodou a obradne si umyl ruky na znak toho, že za úradné potvrdenie smrti Ježiša Krista nenesie zodpovednosť. (Stojí za zmienku, že to bola židovská, nie rímska symbolika 5.Mojž,21,6,7) Aj keď dával Ježišovi poslednú šancu, aby si na sviatok Pésach vybral ľud slobodu pre jedného zločínca, konal pod tlakom svojho vnútorného strachu

o vybudovanú kariéru. Odpoveďou mu bol hlas ľudu (Ján19,12), že ak prepustí Ježiša, nie je priateľ cisárov. Od tohto okamihu je až po dnešok na zamyslenie vážna otázka, či hlas väčšiny, hlas ľudu, je vždy na strane pravdy!

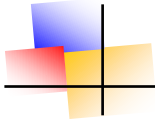
Pilát vládca provincie musel byť poriadne roztrpčený, keď ho okolnosti vmanévrovali do mocenského zápasu a aktérmi boli takí nepatrní zločinci z prostého opovrhovaného národa. V tejto chvíli, nevedomky v zhode s Božím plánom vykúpenia ľudí z otroctva hriechu, konal podľa svojho postavenia. Oprávnené sa zľakol postihu cisára Tibéria pri možnom povstaní ľudu v Jeruzaleme.

Pilát neveril že je Ježiš vinný. Dovolil ho cez to obzvlášť kruto bičovať a aby ho ešte pred popravou týrali. (Mat.27,24-31) To čo sa mu mohlo zdať byť v tej chvíli zmarené, bol len život jedného bezvýznamného Žida. Pilát Pontský bol pyšný, drsný a pre Rím chlap na svojom mieste a predsa konal aj protichodne: Prikázal na kríž umiestniť nápis „kráľ židovský“ (môžeme sa pýtať, či chcel takto ponížiť Židov) a dovolil ho snať z kríža a pochovať, čo bolo neslýchané, lebo telá ukrižovaných boli vydané napospas mrchožrútom, alebo kosti lámané a rozmetané.

Posledná zmienka o Pilátovi je v histórii zaznamenaná v súvislosti s krutým potlačením vzbury Samaritánov. Za primeranosť zásahu sa mal zodpovedať cisárovi. Od vtedy vstupuje do neoverených legiend. Prvý historik kresťanstva Eusebius (275-339 n.l.) tvrdil, že spáchal sebevraždu. Niektorí dokonca tvrdili, že sa stal kresťanom. Etiópski kresťania ho pokladajú za svätca a paradoxne aj Pravoslávna cirkev má jeho manželku Prokulu za svätú.

Ak nám Pilát Pontský v celej rozporuplnosti niečím môže poslúžiť, tak by to mohol byť príbeh krutého muža v tieni svojho pôvodu a zvykov, ktorý ako strážca zákona a spravodlivosti, pravdu pokladal za podradnú a nestála mu za to, aby jej popretím neuprednostnil svoje vlastné ciele. Stal sa symbolom nespravodlivosti a fatálne chybuajúcim sudcom Božieho Syna.

D. Klincková

Staršovstvo informuje

- ✦ 17.4. sa uskutočnilo v Prešove stretnutie vs. staršovstiev. V rámci stretnutia bol bratom Stonerom prezentovaný program Prirodzený rast cirkvi. Tento program je založený na výskumoch br. Christiana Schwarza z Nemecka. Jeho podstatou je diagnostika silných a slabých stránok zborového života, ktorá by mala viesť k posilneniu tých slabých stránok. Staršovstvo sa rozhodlo túto diagnostiku zboru uskutočniť.
- ✦ Pravidelné služby slovom vo Vítkovciach by sa mali konať vždy v poslednú nedeľu v mesiaci. Manželia Ivan a Katarína Dirdovci ponúkajú jednu miestnosť vo svojom rozostavanom dome na bohoslužobné účely.
- ✦ Plán akcií: 9.5. by mal v Košiciach slúžiť br. Evin, 30.5. by sa mala uskutočniť zborová návšteva z Michaloviec. Zborový výlet bude 18.-20.6. v Danišovciach pri Spišskej Novej Vsi.
- ✦ 23.-24. apríla sa naša mládež zúčastnila na stretnutí vs. mládeží v Hermanovciach.
- ✦ Bolo zaistené komplexné požiarne zabezpečenie zborového domu. Br. Ľ. Straka vykoná revíziu elektrických zariadení. Br. M. Motýľ pripravuje vypracovanie regulačného plánu pre projekt Bardejovská; k tomu pripravil predbežnú štúdiu projektu.
- ✦ Ses. Bohunka Halžová sa 16.-17.4. zúčastnila na stretnutí pracovníkov s deťmi v Leviciach.
- ✦ Ses. D. Klincková prijala úlohu koordinátorky diakonickej činnosti v zbere. Br. J. Vaščák prijal pozvanie za člena redakčnej rady ZL.
- ✦ 16.5. sa uskutoční nahrávanie bohoslužieb nášho zboru pre Slovenský rozhlas. Program bude vysielaný 30.5.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

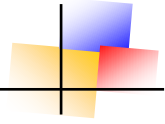
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v piatok 27.05.2010 na redakčnej rade.

Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, M. Bielik, D. Klincková, K. Motýľová, J. Kleinová (grafika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✦ **Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 9.00 hod.
v modlitebni
- ✦ **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni
- ✦ **Program pre deti** je každú nedeľu:
besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
- ✦ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu počas besiedky

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

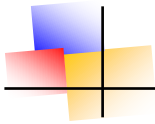
Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✦ Za programy v mesiaci máj
- ✦ Za konferenciu v Leviciach
- ✦ Za misiu doma i v zahraničí
- ✦ Za bratov a sestry, za chorých, za rodiny s deťmi
- ✦ Za duchovne budovanie a rast zboru
- ✦ Za svedecký život blíznym
- ✦ Za pracovníkov zboru
- ✦ Za mládež, dorast a deti v zbere
- ✦ Za návštevy v zbere
- ✦ Za prácu vo Vítkovciach

Program na mesiac máj

1.	So	Konferencia CB v Leviciach
2.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Havrila, kaz. P. Halža/ Spoločenstvo viery na pamiatku ukrižovaného Krista 18.00 Modlitby 17.00 Vítkovce
3.	Po	17.30 Mládež 17.00 Biblická skupinka
6.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
8.	So	9.30 Zborová biblická škola
9.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. F. Kaleja, kaz. Š. Evin/ 18.00 Michal'any
10.	Po	17.30 Mládež 17.00 Biblická skupinka
13.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
16.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Bielik, kaz. P. Halža/ 16 00 Stretnutie rodín
17.	Po	17.30 Mládež 17.00 Biblická skupinka
20.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
22.	So	9.30 Zborová biblická škola
23.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. D.Klein, kaz. P. Halža/
24.	Po	17.30 Mládež 17.00 Biblická skupinka
26.	St	17.30 Staršovstvo
27.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
30.	Ne	10.00 Zhromaždenie /Zbor CB Michalovce/
31.	Po	17.30 Mládež 17.00 Biblická skupinka

Zmena programu vyhradená.